وجوهی در آن مظاهر مطرح است که بر قوه‌ی واهمه‌ی انسان غلبه می‌کند

شماره پرسش: ۵۵۵۷

تاریخ ارسال پرسش: ۰۵:۰۰:۰۰ ۱۳۹۲/۶/۱

متن پرسش

سلام علیکم استاد عزیز مدتی که برای خودم فیلسوف شده بودم فتواهای عجیب غریبی برای خودم صادر میکردم حالا نمیدانم چه قدر درست بود یا نه. تصمیم گرفتم با شما در میان بگذارم. وقتی که با نظرات حکماء الهی مبنی بر این که انسان صورت خدا است آشنا شدم و این که جسم زیبای انسان مرتبه نازل ملائکه است (بنا بر قاعده صورتی در زیر دارد آن چه در بالاستی) نگاهم به زیبایی های مادی و جسمانی عوض شد. احساس کردم که حتی به نامحرم هم میشود نگاه عقلی و غیرشهوانی داشت. گهگاه اساسا با دیدن انسان ها حالت سرور به من دست می دهد. حالا میخواستم بدانم اگر واقعا بشود این حالت را در خودمان به وجود بیاوریم ضرورت حجاب که برای جلوگیری از نگاه شهوانی است باطل می شود؟ البته این که از لحاظ عملی چنین چیزی در کل جامعه محقق شود یا اصلا مصلحت باشد مطمئنا قابل خدشه است اما حداقل در سطح نظری چنین حکمی درست است؟ اما در یک سطح بالاتر، احساس میکنم که به جای این که انسان بخواهد به زیبایی های جسمی نظر عقلی داشته باشد بهتر است اصلا به اصل زیبایی رجوع کند نه تجلیات آن. وقتی انسان یاد وجود نورانی اهل بیت می افتد شاید دیگر برای خود نپسندد که بخواهد به زیبایی های ظاهری حتی نظر عقلی داشته باشد. چه میدانم. نمیدانم هضیان میگویم یا نه. کمک کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آن مظاهری که شریعت الهی نظرکردن به آن‌ها را حرام کرده بدان جهت است که وجوهی در آن مظاهر مطرح است که بر قوه‌ی واهمه‌ی انسان غلبه می‌کند و زمینه‌ی ورود شیطان فراهم می‌گردد و عملاً قلب انسان از رجوع إلی‌الله باز می‌ماند و همان‌طور که خودتان متذکر هستید حتی ائمه«علیهم‌السلام» هم که تمام وجودشان خدابینی است اذن ندارند از وجهی که حرام است به زنان نامحرم نگاه کنند. موفق باشید